

คำนำ

โรงเรียนอนุบาลบ่อทอง ได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชาพื้นฐานศิลปะ เพื่อเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ อิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ สอดคล้องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ฉบับปรับปรุง (พุทธศักราช ๒๕๕๕) และมีการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและรักษา อนุรักษ์ ประเพณีวัฒนธรรม รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดชลบุรี

โดยเป็นหลักสูตรการเรียนการสอน และบริหารจัดการศึกษา หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนอนุบาลบ่อทอง ในหลักสูตร ฉบับนี้ ประกอบด้วย ความนำ ความสำคัญ ลักษณะของหลักสูตร สถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลบ่อทอง พุทธศักราช ๒๕๖๔ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย หลักการ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างรายวิชา โรงเรียนอนุบาลบ่อทอง (ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๔) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ฉบับนี้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้อย่าง ถูกต้องและบรรลุผลตามที่ต้องการ

โรงเรียนอนุบาลบ่อทองตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาไทยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจน การนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ จึงได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนอนุบาลบ่อทองปี ๒๕๖๔ ขึ้น

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิและคณะทำงานทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำเอกสารฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเยาวชนไทยให้เป็นพลเมืองที่ดี มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะกระบวนการคิด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีคุณธรรม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
ส่วนที่ ๑ ความนำ	๑
วิสัยทัศน์	๒
เป้าประสงค์หลักสูตร	๒
จุดหมาย	๒
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	๓
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	๓
โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	๔
ส่วนที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	๕
จุดเน้นและขอบข่ายกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	๖
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	๗
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๙
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๑๓
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๑๗
ส่วนที่ ๓ คำอธิบายรายวิชาพื้นฐานศิลปะ	๒๒
คำอธิบายรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๒๓
คำอธิบายรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๒๕
คำอธิบายรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๒๗
คำอธิบายรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๒๙
คำอธิบายรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๓๑
คำอธิบายรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๓๓
คำอธิบายรายวิชานาฏศิลป์ (เพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๓๕
คำอธิบายรายวิชานาฏศิลป์ (เพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๓๗
คำอธิบายรายวิชานาฏศิลป์ (เพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๓๙

ส่วนที่ ๔ โครงสร้างรายวิชาพื้นฐานศิลปะ และรายวิชาเพิ่มเติม	๔๑
โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๔๒
โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๔๔
โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๔๘
โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๕๑
โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๕๕
โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๕๗
โครงสร้างรายวิชานาฏศิลป์ (เพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๖๐
โครงสร้างรายวิชานาฏศิลป์ (เพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๖๒
โครงสร้างรายวิชานาฏศิลป์ (เพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๖๔
ส่วนที่ ๕ การจัดการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผล	๖๖
แนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	๖๗
กระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	๖๗
ยุทธศาสตร์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	๖๗
แหล่งเรียนรู้	๖๘
เกณฑ์การจบการศึกษา	๖๙
เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	๖๙
การจัดการเรียนรู้	๖๙
สื่อการเรียนรู้	๗๑
การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	๗๑
เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	๗๓
การตัดสินผลการเรียน	๗๓
การให้ระดับผลการเรียน	๗๓
การเลื่อนชั้น	๗๕
การเทียบโอนผลการเรียน	๗๕
การบริหารจัดการหลักสูตร	๗๕
อภิธานศัพท์	๗๗

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑

ความนำ

ส่วนที่ ๑

ความนำ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลปอทอง พุทธศักราช ๒๕๖๔ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

เป้าประสงค์หลักสูตร (Corporate objective)

๑. เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต เป็นผู้นำที่ดีของสังคมและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารอย่างหลากหลาย ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen)
๒. เพื่อให้สถานศึกษามีระบบการบริหารและจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ (Quality System Management) เพื่อรองรับการกระจายอำนาจอย่างทั่วถึง
๓. เพื่อให้บุคลากรทุกคนมีทักษะวิชาชีพในการพัฒนาการเรียนการสอนและใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัยยกระดับการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล (World Class standard)
๔. เพื่อให้การใช้งบประมาณและทรัพยากรของทุกหน่วยงานเป็นไปตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลปอทอง พุทธศักราช ๒๕๖๔ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตร ดังนี้

๑. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
๓. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
๔. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๕. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

โรงเรียนอนุบาลปอทอง มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ ประสพการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม การเลือกรับ หรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลัก เหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อ ตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่าง สร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการ เปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีกาดตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น

ต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วย การสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การ ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมี ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

โรงเรียนอนุบาลปอทอง มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตเป็นสาธารณะ

โครงสร้างหลักสูตร
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนอนุบาลปอทอง

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายวิชาพื้นฐาน

ศ ๒๑๑๐๑	ศิลปะ	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๑ หน่วยกิต
ศ ๒๑๑๐๒	ศิลปะ	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๑ หน่วยกิต
ศ ๒๒๑๐๑	ศิลปะ	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๑ หน่วยกิต
ศ ๒๒๑๐๒	ศิลปะ	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๑ หน่วยกิต
ศ ๒๓๑๐๑	ศิลปะ	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๑ หน่วยกิต
ศ ๒๓๑๐๒	ศิลปะ	๒ ชั่วโมง/สัปดาห์	๑ หน่วยกิต

รายวิชาเพิ่มเติม

ศ ๒๑๒๐๑	นาฏศิลป์	๑ ชั่วโมง/สัปดาห์	๐.๕ หน่วยกิต
ศ ๒๑๒๐๒	นาฏศิลป์	๑ ชั่วโมง/สัปดาห์	๐.๕ หน่วยกิต
ศ ๒๒๒๐๑	นาฏศิลป์	๑ ชั่วโมง/สัปดาห์	๐.๕ หน่วยกิต
ศ ๒๒๒๐๒	นาฏศิลป์	๑ ชั่วโมง/สัปดาห์	๐.๕ หน่วยกิต
ศ ๒๓๒๐๑	นาฏศิลป์	๑ ชั่วโมง/สัปดาห์	๐.๕ หน่วยกิต
ศ ๒๓๒๐๒	นาฏศิลป์	๑ ชั่วโมง/สัปดาห์	๐.๕ หน่วยกิต

ส่วนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ส่วนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

- **ทัศนศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

- **ดนตรี** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรี เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรี ในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

- **นาฏศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์ อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดก ทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

- มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

- มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

- มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- รู้และเข้าใจเรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ วิเคราะห์รูปแบบเนื้อหาและประเมินคุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม สามารถออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิก ในการนำเสนอข้อมูลและมีความรู้ ทักษะที่จำเป็นด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกันกับงานทัศนศิลป์

- รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น แต่ละยุคสมัย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัยและวัฒนธรรมต่าง ๆ

- รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ ความรู้สึก ของบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี ทั้งเดี่ยวและเป็นวงโดยเน้นเทคนิคการร้องบรรเลงอย่าง

มีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่านเขียนโน้ต ในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมาย แปลงเสียงเบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงานด้านดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบทเพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม

- รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรมในยุคสมัยต่าง ๆ วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ

- รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสาร ผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพ การแสดง วิจาร์ณเปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

- รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะ ของการแสดงนาฏศิลป์ จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์ เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจ ความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์ และละครในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์
คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๑	๑. บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ	● ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อม
	๒. ระบุ และบรรยายหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และความสมดุล	● ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน ความสมดุล
	๓. วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะใกล้ไกล เป็น ๓ มิติ	● หลักการวาดภาพแสดงทัศนียภาพ
	๔. รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติโดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึงเรื่องราวของงาน	● เอกภาพความกลมกลืนของเรื่องราวในงานปั้นหรืองานสื่อผสม
	๕. ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่น ๆ ในการนำเสนอความคิดและข้อมูล	● การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรืองานกราฟิก
	๖. ประเมินงานทัศนศิลป์ และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่นโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	● การประเมินงานทัศนศิลป์

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๑	๑. ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเอง จากอดีตจนถึงปัจจุบัน	● ลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น
	๒. ระบุ และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย	● งานทัศนศิลป์ภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย
	๓. เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรมไทยและสากล	● ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี
ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน
ชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๑	๑. อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล	<ul style="list-style-type: none"> ● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี <ul style="list-style-type: none"> - โน้ตบทเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น - โน้ตสากล ในกุญแจซอลและฟา <p>โน้ตเดี่ยว C Major</p>
	๒. เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	<ul style="list-style-type: none"> ● เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีในบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ <ul style="list-style-type: none"> - วิธีการขับร้องเครื่องดนตรีที่ใช้
	๓. ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ	<ul style="list-style-type: none"> ● การร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้อง <ul style="list-style-type: none"> - บทเพลงพื้นบ้าน บทเพลงปลุกใจ - บทเพลงไทยเดิม - บทเพลงประสานเสียง ๒ แนว - บทเพลงรูปแบบ ABA <p>บทเพลงประกอบการเต้นรำ</p>
	๔. จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● วงดนตรีพื้นเมือง ● วงดนตรีไทย ● วงดนตรีสากล
	๕. แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงของจังหวะ และความดัง - เบา	<ul style="list-style-type: none"> ● การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง <ul style="list-style-type: none"> - จังหวะกับอารมณ์เพลง -
	๖. เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการ ฟังประเภท	<ul style="list-style-type: none"> - ความดัง-เบา กับอารมณ์เพลง <p>ความแตกต่างของอารมณ์เพลง</p>
	๗. นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม	<ul style="list-style-type: none"> - ● การนำเสนอบทเพลงที่ตนสนใจ
	๘. ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพหรือเพลงที่ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> ● การประเมินคุณภาพของบทเพลง <ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพด้านเนื้อหา - คุณภาพด้านเสียง - คุณภาพด้านองค์ประกอบดนตรี
	๙. ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ	<ul style="list-style-type: none"> ● การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีของตน

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๑	๑. อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย	<ul style="list-style-type: none"> ● บทบาทและอิทธิพลของดนตรี <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทดนตรีในสังคม - อิทธิพลของดนตรีในสังคม
	๒. ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	<ul style="list-style-type: none"> ● องค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๑	๑. อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	<ul style="list-style-type: none"> ● การปฏิบัติของผู้แสดงและผู้ชม ● ประวัตินักแสดงที่ชื่นชอบ ● การพัฒนารูปแบบของการแสดง ● อิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม
	๒. ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง ● ภาษาท่า และการตีบท ● ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อทางอารมณ์ ● ระเบียบแต่ลัด ● รำวงมาตรฐาน
	๓. แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ <ul style="list-style-type: none"> - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นบ้าน นาฏศิลป์นานาชาติ
	๔. ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดการแสดง ● การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจ โดยแบ่งฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน
	๕. ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียงการแสดงท่าและการเคลื่อนไหว	<ul style="list-style-type: none"> ● หลักในการชมการแสดง

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๑	๑. ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน
	๒. บรรยายประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย	<ul style="list-style-type: none"> ประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๒	๑. อภิปรายเกี่ยวกับทัศนธาตุในด้านรูปแบบและแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา	● รูปแบบของทัศนธาตุและแนวคิดในงานทัศนศิลป์
	๒. บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	● ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
	๓. วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ	● เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย
	๔. สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์	● การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์
	๕. นำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน	● การพัฒนางานทัศนศิลป์ ● การจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์
	๖. วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะของตัวละคร	● การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร
	๗. บรรยายวิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจและนำเสนอตัวอย่างประกอบ	● งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๒	๑. ระบุ และบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน	● วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน
	๒. บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัยโดยเน้นถึงแนวคิดและเนื้อหาของงาน	● งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
	๓. เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจาก วัฒนธรรมไทยและสากล	● การออกแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๒	๑. เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรี ที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	<ul style="list-style-type: none"> องค์ประกอบของดนตรีจากแหล่ง วัฒนธรรมต่าง ๆ
	๒. อ่าน เขียนร้องโน้ตไทย และโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	<ul style="list-style-type: none"> เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี <ul style="list-style-type: none"> โน้ตจากเพลงไทยอัตราจังหวะสองชั้น โน้ตสากล (เครื่องหมายแปลงเสียง)
	๓. ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการ สร้างสรรค์งานดนตรี	<ul style="list-style-type: none"> ปัจจัยในการสร้างสรรค์บทเพลง <ul style="list-style-type: none"> จินตนาการในการสร้างสรรค์บทเพลง การถ่ายทอดเรื่องราวความคิด ในบทเพลง
	๔. ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง	<ul style="list-style-type: none"> เทคนิคการร้องและบรรเลงดนตรี <ul style="list-style-type: none"> การร้องและบรรเลงเดี่ยว การร้องและบรรเลงเป็นวง
	๕. บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่ ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> การบรรยายอารมณ์และความรู้สึกในบทเพลง
	๖. ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรี ของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	<ul style="list-style-type: none"> การประเมินความสามารถทางดนตรี <ul style="list-style-type: none"> ความถูกต้องในการบรรเลง ความแม่นยำในการอ่านเครื่องหมาย และสัญลักษณ์ การควบคุมคุณภาพเสียงในการร้องและ บรรเลง
	๗. ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรี ของดนตรีในธุรกิจบันเทิง	<ul style="list-style-type: none"> อาชีพทางด้านดนตรี บทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๒	๑. บรรยายบทบาท และอิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● ดนตรีในวัฒนธรรมต่างประเทศ <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทของดนตรีในวัฒนธรรม ● อิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรม
	๒. บรรยายอิทธิพลของวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบของดนตรีในประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> ● เหตุการณ์ประวัติศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลงทางดนตรีในประเทศไทย <ul style="list-style-type: none"> - การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองกับงานดนตรี - การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีกับงานดนตรี

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๒	๑. อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● ศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง <ul style="list-style-type: none"> - แสง สี เสียง - ฉาก - เครื่องแต่งกาย - อุปกรณ์
	๒. สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร	<ul style="list-style-type: none"> ● หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดง โดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
	๓. วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ● หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง
	๔. เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● วิธีการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์ และการละคร ● ร่างมาตรฐาน
	๕. เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● ความสัมพันธ์ของนาฏศิลป์หรือการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๒	๑. เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● นาฏศิลป์พื้นเมือง <ul style="list-style-type: none"> - ความหมาย - ที่มา - วัฒนธรรม - ลักษณะเฉพาะ
	๒. ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบการแสดงประเภทต่าง ๆ <ul style="list-style-type: none"> - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นเมือง - ละครไทย - ละครพื้นบ้าน

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๓	๑. บรรยายสิ่งแวดลอม และงานทัศนศิลป์ที่เลือกมาโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ	● ทัศนธาตุ หลักการออกแบบในสิ่งแวดลอม และงานทัศนศิลป์
	๒. ระบุ และบรรยายเทคนิค วิธีการ ของ ศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์	● เทคนิควิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์
	๓. วิเคราะห์ และบรรยายวิธีการใช้ ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงาน ทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ	● วิธีการใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์
	๔. มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย ๓ ประเภท	● การสร้างงานทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล
	๕. มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ	● การใช้หลักการออกแบบในการสร้างงาน สื่อมผสม
	๖. สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ	● การสร้างงานทัศนศิลป์แบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ และ จินตนาการ
	๗. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็น เรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุ และ หลักการออกแบบ	● การประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการ ออกแบบสร้างงานทัศนศิลป์
	๘. วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหาและ คุณค่าในงานทัศนศิลป์ ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน	● การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และคุณค่า ในงานทัศนศิลป์
	๙. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยาย เหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย	● การใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย สร้างงานทัศนศิลป์เพื่อสื่อความหมาย
	๑๐. ระบุนาซีพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์และ ทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ	● การประกอบอาชีพทางทัศนศิลป์
	๑๑. เลื่องงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด ขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ	● การจัดนิทรรศการ

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๓	๑. ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม	● งานทัศนศิลป์กับการสะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม
	๒. เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล	● ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๓	๑. เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น	● การเปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะ - การใช้องค์ประกอบในการสร้างสรรค์งานดนตรีและศิลปะแขนงอื่น - เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานดนตรีและศิลปะแขนงอื่น
	๒. ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	● เทคนิคและการแสดงออกในการขับร้องและบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง
	๓. แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ	● อัตราจังหวะ ๒ และ ๔ ๔ ๔ ● การประพันธ์เพลงในอัตราจังหวะ ๒ และ ๔ ๔ ๔
	๔. อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง	● การเลือกใช้อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์บทเพลง - การเลือกจังหวะเพื่อสร้างสรรค์บทเพลง - การเรียบเรียงทำนองเพลง
	๕. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น	● การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทเพลง - สำเนียง - อัตราจังหวะ - รูปแบบบทเพลง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๓ (ต่อ)		<ul style="list-style-type: none"> - การประสานเสียง - เครื่องดนตรีที่บรรเลง
	๖. อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม	<ul style="list-style-type: none"> ● อิทธิพลของดนตรี <ul style="list-style-type: none"> - อิทธิพลของดนตรีต่อบุคคล - อิทธิพลของดนตรีต่อสังคม
	๗. นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยพิจารณาการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการแสดงดนตรีในวาระต่าง ๆ <ul style="list-style-type: none"> - การเลือกวงดนตรี - การเลือกบทเพลง - การเลือกและจัดเตรียมสถานที่ - การเตรียมบุคลากร - การเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือ - การจัดรายการแสดง

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๓	๑. บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย	<ul style="list-style-type: none"> ● ประวัติดนตรีไทยยุคสมัยต่าง ๆ ● ประวัติดนตรีตะวันตกยุคสมัยต่าง ๆ
	๒. อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	<ul style="list-style-type: none"> ● ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๓	๑. ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร	<ul style="list-style-type: none"> ● องค์ประกอบของบทละคร <ul style="list-style-type: none"> - โครงเรื่อง - ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยของตัวละคร - ความคิดหรือแก่นของเรื่อง - บทสนทนา

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๓ (ต่อ)	๒. ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดง อากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● ภาษาท่าหรือภาษาทางนาฏศิลป์ <ul style="list-style-type: none"> - ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ - ภาษาท่าที่มาจากกาการประดิษฐ์ - รำวงมาตรฐาน
	๓. มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบการแสดง <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงเป็นหมู่ - การแสดงเดี่ยว - การแสดงละคร - การแสดงเป็นชุดเป็นตอน
	๔. มีทักษะในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● การประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบการแสดง <ul style="list-style-type: none"> - ความหมาย - ความเป็นมา - ท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ท่ารำ
	๕. วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกันโดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์	<ul style="list-style-type: none"> ● องค์ประกอบนาฏศิลป์ <ul style="list-style-type: none"> - จังหวะทำนอง - การเคลื่อนไหว - อารมณ์และความรู้สึก - ภาษาท่า นาฏยศัพท์ - รูปแบบของการแสดง - การแต่งกาย
	๖. ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	<ul style="list-style-type: none"> ● วิธีการเลือกการแสดง <ul style="list-style-type: none"> - ประเภทของงาน - ขั้นตอน <p>ประโยชน์และคุณค่าของการแสดง</p>
	๗. นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> ● ละครกับชีวิต

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ม.๓	๑. ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	● การออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงนาฏศิลป์
	๒. อธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน	● ความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์ และการละครในชีวิตประจำวัน
	๓. แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์	● การอนุรักษ์นาฏศิลป์

ส่วนที่ ๓

คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษา อธิบาย ระบุและบรรยาย สื่อความคิด เรื่องหลักการศิลปะ (ทัศนธาตุ) การจำแนก เรื่องรูปทรง รูปทรง ขนาด สัดส่วนและสีของวัตถุ เข้าใจและเปรียบเทียบลักษณะทัศนธาตุและสิ่งแวดล้อมรอบตัว รู้และเข้าใจหลักการเขียนภาพทัศนียภาพ แบบ ๑ จุดนำสายตา และ ๒จุดนำสายตา สามารถ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ๒ มิติ และ ๓ มิติ สามารถสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ไทย เชื่อมโยงและแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นล้านนา ใช้หลักการเขียนทัศนียภาพออกแบบและเขียนภาพท้องถิ่นหรือสภาพแวดล้อม ที่ประทับใจ ร่วมชื่นชม แลกเปลี่ยนและแสดงผลงาน

รู้และเข้าใจ สามารถ อธิบาย หลักของงานประติมากรรมและสื่อผสม อธิบาย หลักการออกแบบเรื่องเอกภาพด้านรูปทรงรูปทรง และเอกภาพเนื้อหา ในงานปั้น และสื่อผสม ระบุ หลักการออกแบบออกแบบสัญลักษณ์ งานกราฟิกเบื้องต้น ศึกษา เกณฑ์ การประเมิน,วิธีการนำเสนอ, แนวทางการปรับปรุงงานศิลปะ สร้างสรรค์งานปั้น และสื่อผสม ด้วยดินน้ำมัน ดินเหนียว ในรูปแบบงาน ๓ มิติ โดยเน้นเรื่องความมีเอกภาพ ความกลมกลืนทางด้านเนื้อหา และรูปทรง รูปทรง ตามจินตนาการ สร้างสรรค์งานออกแบบสัญลักษณ์ที่พบเห็นในโรงเรียน และสื่อสาร ออกแบบ เครื่องมือการประเมินงานศิลป์ แลกเปลี่ยนหรือจัดแสดงผลงานให้เพื่อนๆได้ชื่นชมและร่วมกันประเมินผลงาน

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการสืบค้นข้อมูล กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการพิจารณาคุณค่า เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ๑.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๖

ศ๑.๒ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓

รวมทั้งหมด ๙ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษา อธิบาย ระบุและบรรยาย สื่อความคิด เรื่องหลักการศิลปะ (ทัศนธาตุ) การจำแนก เรื่องรูปทรง รูปทรง ขนาด สัดส่วนและสีของวัตถุ เข้าใจและเปรียบเทียบลักษณะทัศนธาตุและสิ่งแวดล้อมรอบตัว รู้และเข้าใจหลักการเขียนภาพทัศนียภาพ แบบ ๑ จุดนำสายตา และ ๒จุดนำสายตา สามารถ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ๒ มิติ และ ๓ มิติ สามารถสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ไทย เชื่อมโยงและแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นล้านนา ใช้หลักการเขียนทัศนียภาพออกแบบและเขียนภาพท้องถิ่นหรือสภาพแวดล้อม ที่ประทับใจ ร่วมชื่นชม แลกเปลี่ยนและแสดงผลงาน

รู้และเข้าใจ สามารถ อธิบาย หลักของงานประติมากรรมและสื่อผสม อธิบาย หลักการออกแบบเรื่องเอกภาพด้านรูปทรงรูปทรง และเอกภาพเนื้อหา ในงานปั้น และสื่อผสม ระบุ หลักการออกแบบออกแบบสัญลักษณ์ งานกราฟิกเบื้องต้น ศึกษา เกณฑ์ การประเมิน,วิธีการนำเสนอ, แนวทางการปรับปรุงงานศิลปะ สร้างสรรค์งานปั้น และสื่อผสม ด้วยดินน้ำมัน ดินเหนียว ในรูปแบบงาน ๓ มิติ โดยเน้นเรื่องความมีเอกภาพ ความกลมกลืนทางด้านเนื้อหา และรูปทรง รูปทรง ตามจินตนาการ สร้างสรรค์งานออกแบบสัญลักษณ์ที่พบเห็นในโรงเรียน และสื่อสาร ออกแบบ เครื่องมือการประเมินงานศิลป์ แลกเปลี่ยนหรือจัดแสดงผลงานให้เพื่อนๆได้ชื่นชมและร่วมกันประเมินผลงาน

เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการสืบค้นข้อมูล กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการพิจารณาคุณค่า เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ๑.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๖

ศ๑.๒ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓

รวมทั้งหมด ๙ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๒

ภาคเรียนที่ ๑
เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย อ่าน เขียน โน้ตไทยและโน้ตสากล เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลง ประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มา จากวัฒนธรรมต่างๆ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบา แตกต่างกัน เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึก ในการฟังดนตรีแต่ละประเภท นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรี ที่มีต่อสังคมไทย ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม ใช้นาฏยศัพท์ทางการละครในการแสดง แสดง นาฏศิลป์และละครในรูปแบบต่างๆ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง ใช้เกณฑ์ต่างๆ ที่ กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียง การแสดงท่าและการเคลื่อนไหว ระบุ ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน บรรยายประเภท ของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่าง สร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์ กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑

ตัวชี้วัด

ศ๒.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔ ม.๑/๕ ม.๑/๖ ม.๑/๗ ม.๑/๘ ม.๑/๙

ศ๒.๒ ม.๑/๑ ม.๑/๒

ศ๓.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔ ม.๑/๕

ศ๓.๒ ม.๑/๑ ม.๑/๒

รวมทั้งหมด ๑๘ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๒

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย อ่าน เขียน โน้ตไทยและโน้ตสากล เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลง ประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มา จากวัฒนธรรมต่างๆ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบา แตกต่างกัน เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึก ในการฟังดนตรีแต่ละประเภท นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอธิบายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรี ที่มีต่อสังคมไทย ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม ใช้นาฏยศัพท์ทางการละครในการแสดง แสดง นาฏศิลป์และละครในรูปแบบต่างๆ ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง ใช้เกณฑ์ง่ายๆ ที่ กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียง การแสดงท่าและการเคลื่อนไหว ระบุ ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน บรรยายประเภท ของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่าง สร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์

เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์ กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑

ตัวชี้วัด

ศ๒.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔ ม.๑/๕ ม.๑/๖ ม.๑/๗ ม.๑/๘ ม.๑/๙

ศ๒.๒ ม.๑/๑ ม.๑/๒

ศ๓.๑ ม.๑/๑ ม.๑/๒ ม.๑/๓ ม.๑/๔ ม.๑/๕

ศ๓.๒ ม.๑/๑ ม.๑/๒

รวมทั้งหมด ๑๘ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

บรรยาย อภิปรายถึงทัศนธาตุ ในรูปแบบการนำเสนอและแนวคิดของงานทัศนศิลป์ ที่เลือกบรรยายถึงความเหมือนและแตกต่างของรูปแบบ เทคนิค การใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปินศึกษาเทคนิค หลักการวาดภาพสื่อความหมาย เรื่องราวต่างๆ ศึกษา การสร้างเกณฑ์ประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ บรรยาย เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย บรรยาย ถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิด และเนื้อหา วาดภาพสื่อความหมายเรื่องราวต่างๆรอบตัว แสดง ความประทับใจ ความเป็นไปในสังคมหรือชุมชน ด้วยเทคนิค ลายเส้นดินสอ ลายเส้นปากกา สีชอล์ก สีน้ำ สีโปสเตอร์ จัดทำแฟ้มผลงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือ จัดแสดงผลงานให้เพื่อนๆได้ชื่นชมและร่วมชื่นชมผลงานของผู้อื่น ประเมินวิจารณ์ด้วยความชื่นชม และปรับปรุงแก้ไข

ระบุ เทคนิคการวาดภาพตัวละครศิลปะไทย ตัวละครศิลปะสากล บรรยาย หลักการโฆษณา , วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา เปรียบเทียบแนวคิดในการสร้างสรรค์ งานตัวละครไทยและสากล วาดภาพสื่อความหมายเรื่องราวต่างๆรอบตัว ความประทับใจ ความเป็นไปในสังคมหรือชุมชน โดยใช้ตัวละครศิลปะไทย และศิลปะสากล เขียนภาพโปสเตอร์โฆษณา โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ ง่ายๆ ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย สร้างสรรค์เรื่องราว ถ่ายทอดงานทัศนศิลป์ที่กำหนดได้อย่างซาบซึ้ง และมีความหมายเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการสืบค้นข้อมูล กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการพิจารณาคุณค่า เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ๑.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔ ,ม.๒/๕, ม.๒/๖, ม.๒/๗

ศ๑.๒ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓

รวมทั้งหมด ๑๐ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

บรรยาย อภิปรายถึงทัศนธาตุ ในรูปแบบการนำเสนอและแนวคิดของงานทัศนศิลป์ ที่เลือกบรรยายถึงความเหมือนและแตกต่างของรูปแบบ เทคนิค การใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปินศึกษาเทคนิค หลักการวาดภาพสื่อความหมาย เรื่องราวต่างๆ ศึกษา การสร้างเกณฑ์ประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ บรรยาย เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย บรรยาย ถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัย โดยเน้นถึงแนวคิด และเนื้อหา วาดภาพสื่อความหมายเรื่องราวต่างๆรอบตัว แสดง ความประทับใจ ความเป็นไปในสังคมหรือชุมชน ด้วยเทคนิค ลายเส้นดินสอ ลายเส้นปากกา สีชอล์ก สีน้ำ สีโปสเตอร์ จัดทำแฟ้มผลงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือ จัดแสดงผลงานให้เพื่อนๆได้ชื่นชมและร่วมชื่นชมผลงานของผู้อื่น ประเมินวิจารณ์ด้วยความชื่นชม และปรับปรุงแก้ไข

ระบุ เทคนิคการวาดภาพตัวละครศิลปะไทย ตัวละครศิลปะสากล บรรยาย หลักการโฆษณา , วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา เปรียบเทียบแนวคิดในการสร้างสรรค์ งานตัวละครไทยและสากล วาดภาพสื่อความหมายเรื่องราวต่างๆรอบตัว ความประทับใจ ความเป็นไปในสังคมหรือชุมชน โดยใช้ตัวละครศิลปะไทย และศิลปะสากล เขียนภาพโปสเตอร์โฆษณา โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ ง่ายๆ ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย สร้างสรรค์เรื่องราว ถ่ายทอดงานทัศนศิลป์ที่กำหนดได้อย่างซาบซึ้ง และมีความหมายเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

โดยใช้กระบวนการคิด กระบวนการสืบค้นข้อมูล กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการพิจารณาคุณค่า เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ๑.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔ , ม.๒/๕, ม.๒/๖, ม.๒/๗

ศ๑.๒ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓

รวมทั้งหมด ๑๐ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง/ปี

ศึกษาเปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรี บทบาท อิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ พร้อมบรรยายวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลงทางดนตรีในประเทศไทย สามารถอ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง สามารถระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี และร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงได้ พร้อมบรรยายอารมณ์

สามารถระบุงานอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร พร้อมเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดง และเชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ สามารถเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองจากวัฒนธรรมต่างๆ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละครสมัยต่างๆ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ๒.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๔ ม.๒/๕ ม.๒/๖ ม.๒/๗

ศ๒.๒ ม.๒/๑ ม.๒/๒

ศ๓.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๔ ม.๒/๕

ศ๓.๒ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓

รวมทั้งหมด ๑๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาเปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรี บทบาท อิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ พร้อมบรรยายวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลงทางดนตรีในประเทศไทย สามารถอ่าน เขียน ร้องโน้ตไทยและโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง สามารถระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี และร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงได้ พร้อมบรรยายอารมณ์

สามารถระบุงานอาชีพต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร พร้อมเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดง และเชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ สามารถเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองจากวัฒนธรรมต่างๆ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละครสมัยต่างๆ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางดนตรีและนาฏศิลป์ ในการแสดงออกทางดนตรีและนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ เพื่อให้เห็นคุณค่างานดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี-นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ๒.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๔ ม.๒/๕ ม.๒/๖ ม.๒/๗

ศ๒.๒ ม.๒/๑ ม.๒/๒

ศ๓.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๔ ม.๒/๕

ศ๓.๒ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓

รวมทั้งหมด ๑๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๑
เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษา วิเคราะห์ บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่อง ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ เทคนิค วิธีการ ของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย

๓ ประเภท มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่างๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ รูปแบบเนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ

โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้นๆเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมและนำไปจัดนิทรรศการ ศึกษาและเปรียบเทียบเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ในการสร้างและนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสม การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๓/๑ ,ม.๓/๒ , ม.๓/๓, ม.๓/๔,,ม.๓/๕, ม.๓/๖,ม.๓/๗
ม.๓/๘, ม.๓/๙ ,ม.๓/๑๐, ม.๓/๑๑

ศ ๑.๒ ม.๓/๑ ,ม.๓/๒

รวมทั้งหมด ๑๓ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑

ภาคเรียนที่ ๒
เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษา วิเคราะห์ บรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่อง ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ เทคนิค วิธีการ ของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์อย่างน้อย

๓ ประเภท มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่างๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ รูปแบบเนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ

โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้นๆเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมและนำไปจัดนิทรรศการ ศึกษาและเปรียบเทียบเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางทัศนศิลป์ในการสร้างและนำเสนอผลงานทัศนศิลป์ การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสม การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เพื่อให้เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ มีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ ๑.๑ ม.๓/๑ ,ม.๓/๒ , ม.๓/๓, ม.๓/๔,,ม.๓/๕, ม.๓/๖,ม.๓/๗
ม.๓/๘, ม.๓/๙ ,ม.๓/๑๐, ม.๓/๑๑

ศ ๑.๒ ม.๓/๑ ,ม.๓/๒

รวมทั้งหมด ๑๓ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย การร้องเพลง การเล่นดนตรี การแต่งเพลง การจัดแสดงดนตรี การวิจารณ์เปรียบเทียบ การฝึกทักษะการปฏิบัติ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ร้องเพลงเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น

จัดการแสดงดนตรี บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น แต่งเพลงสั้นๆ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน อธิบายความสำคัญนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์นาฏศิลป์และการละคร มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน

โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดงอากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดงโดยใช้นาฏยศัพท์ มีทักษะในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละคร ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ ๒.๑	ม.๓/๑	ม.๓/๒	ม.๓/๓	ม.๓/๔	ม.๓/๕	ม.๓/๖	ม.๓/๗
ศ ๒.๒	ม.๓/๑	ม.๓/๒					
ศ ๓.๑	ม.๓/๑	ม.๓/๒	ม.๓/๓	ม.๓/๔	ม.๓/๕	ม.๓/๖	ม.๓/๗
ศ ๓.๒	ม.๓/๑	ม.๓/๒	ม.๓/๓				
รวมทั้งหมด	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙

คำอธิบายรายวิชา ศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒

ภาคเรียนที่ ๒
เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกทักษะทางดนตรี-นาฏศิลป์ผ่านกระบวนการอธิบาย การร้องเพลง การเล่นดนตรี การแต่งเพลง การจัดแสดงดนตรี การวิจารณ์เปรียบเทียบ การฝึกทักษะการปฏิบัติ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ร้องเพลงเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น

จัดการแสดงดนตรี บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น แต่งเพลงสั้นๆ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน อธิบายความสำคัญนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์นาฏศิลป์และการละคร มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน

โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางละครที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดงอากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดงโดยใช้นาฏยศัพท์ มีทักษะในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้นาฏยศัพท์การละคร ออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์

นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสาธารณะและค่านิยมที่เหมาะสม

ตัวชี้วัด

ศ ๒.๑	ม.๓/๑	ม.๓/๒	ม.๓/๓	ม.๓/๔	ม.๓/๕	ม.๓/๖	ม.๓/๗
ศ ๒.๒	ม.๓/๑	ม.๓/๒					
ศ ๓.๑	ม.๓/๑	ม.๓/๒	ม.๓/๓	ม.๓/๔	ม.๓/๕	ม.๓/๖	ม.๓/๗
ศ ๓.๒	ม.๓/๑	ม.๓/๒	ม.๓/๓				
รวมทั้งหมด	๑๙	ตัวชี้วัด					

คำอธิบายรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
รหัสวิชา ศ๒๑๒๐๑

ภาคเรียนที่ ๑
เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ลักษณะและองค์ประกอบของการแสดงนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน และการตีบทเบื้องต้น ทำรำพื้นฐาน นาฏยศัพท์ รำโทน รำวงมาตรฐานและการแสดงพื้นเมือง

โดยสร้างสรรค์และประยุกต์ผลงานให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑. เข้าใจที่มาและประวัติความเป็นมาของรำโทนและรำวงมาตรฐาน
 ๒. สามารถตีบทเบื้องต้นทำรำพื้นฐาน นาฏยศัพท์ รำโทน รำวงมาตรฐานได้
 ๓. สามารถสร้างสรรค์และประยุกต์ผลงานให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- รวมทั้งหมด ๓ ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
รหัสวิชา ศ๒๑๒๐๑

ภาคเรียนที่ ๒
เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับละครไทยและละครสากล สามารถเขียนบทละครและสามารถแสดงตามบทละครขั้นพื้นฐานที่เขียนโดยประยุกต์ให้สอดคล้องกับสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทยทำกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่งานนาฏศิลป์ไทย เพื่อให้ตระหนักในคุณค่าและบทบาทนาฏศิลป์ไทยกับสังคม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑. เข้าใจประวัติการละครไทยและละครสากล และองค์ประกอบของละคร
๒. สามารถเปรียบเทียบลักษณะละครไทยและละครสากลได้
๓. สามารถแสดงตามบทละครที่เขียนขึ้นได้โดยประยุกต์ให้สอดคล้องกับสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย

รวมทั้งหมด ๓ ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๑

รหัสวิชา ศ๒๒๒๐๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประวัติความเป็นมาของโขน วัฒนาการของการแสดงโขน การแสดงโขนในโอกาสต่าง ๆ นาฏยศัพท์เบื้องต้น และสามารถนำความรู้ไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยให้สอดคล้องกับภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑. มีความรู้ความเข้าใจเรื่องประวัติความเป็นมา และวัฒนาการของการแสดงโขนในโอกาสต่างๆ
๒. สามารถอธิบายเกี่ยวกับนาฏยศัพท์เบื้องต้น
๓. สามารถนำความรู้ไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยให้สอดคล้องกับภูมิปัญญา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย

รวมทั้งหมด ๓ ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

รหัสวิชา ศ๒๒๒๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับละคร สามารถเขียนบทละครและสามารถแสดงตามบทละครที่เขียนโดยประยุกต์ให้สอดคล้องกับสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทยทำกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่งานนาฏศิลป์ไทย เพื่อให้ตระหนักในคุณค่าและบทบาทนาฏศิลป์ไทยกับสังคม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑. เข้าใจและมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับละคร
๒. สามารถแสดงตามบทละครที่เขียนขึ้นได้โดยประยุกต์ให้สอดคล้องกับสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย
๓. สามารถทำกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่งานละครไทย เพื่อให้ตระหนักในคุณค่าและบทบาทละครไทยกับสังคม

รวมทั้งหมด ๓ ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

รหัสวิชา ศ๒๓๒๐๑

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ลักษณะและองค์ประกอบของการแสดง นาฏศิลป์พื้นบ้าน และ ประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์พื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน พร้อมสร้างสรรค์และประยุกต์ผลงานให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑. เข้าใจองค์ประกอบ ประวัติความเป็นมาของการแสดงพื้นเมือง และ การละเล่นพื้นเมือง
 ๒. สามารถปฏิบัติการแสดงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองได้
 ๓. สามารถสร้างสรรค์และประยุกต์ผลงานให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- รวมทั้งหมด ๓ ผลการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

รหัสวิชา ศ๒๓๒๐๑

ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง องค์ประกอบต่างๆของการจัดการแสดงวิพิธทัศนา สามารถวางแผนและจัดการงานแต่ละฝ่ายให้สำเร็จ และจัดงานให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทยทำกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่งานนาฏศิลป์ไทย เพื่อให้ตระหนักในคุณค่าและบทบาทนาฏศิลป์ไทยกับสังคม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

๑. เข้าใจองค์ประกอบของการจัดงานวิพิธทัศนา
๒. สามารถจัดงานวิพิธทัศนาได้
๓. สามารถสร้างสรรค์และประยุกต์ผลงานให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทยทำกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่งานนาฏศิลป์ไทย เพื่อให้ตระหนักในคุณค่าและบทบาทนาฏศิลป์ไทยกับสังคม และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

รวมทั้งหมด ๓ ผลการเรียนรู้

ส่วนที่ ๔
หน่วยการเรียนรู้
โครงสร้างรายวิชาศิลปะ

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

รหัสวิชา ศ ๒๑๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๑/๑	● สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นผลงานที่มีความละเอียด สวยงาม	๒	๑๕
๒.	ทัศนธาตุ	ศ๑.๑ ม.๑/๑	● ทัศนธาตุเป็นส่วนประกอบของการมองเห็นหรือสิ่งที่ เป็นปัจจัยการเห็น ในงานทัศนศิลป์ จะปรากฏทั้งในงานทัศนศิลป์และ สิ่งแวดล้อม ซึ่งสามารถบรรยายความแตกต่างและ ความคล้ายคลึงกันของทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อมได้ โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุโดยเน้นให้ผู้เรียนมี จริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม	๔	๑๕
๓.	การออกแบบงาน ทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๑/๒	● การออกแบบเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ ผลงานทัศนศิลป์ ซึ่งจะต้องเป็นไปตามหลักการ ออกแบบ เพื่อให้ได้ผลงานที่มีความสวยงาม สะท้อน ถึงความคิดสร้างสรรค์	๔	๑๕
๔.	ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับการวาดภาพ ระบายสี	ศ๑.๑ ม.๑/๓	● การวาดภาพระบายสีนั้น ผู้วาดจะต้องรู้วิธีใช้และ เก็บรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ในการวาดภาพ ระบายสี ตลอดจนแนวทางพื้นฐานในการวาดภาพ ระบายสี	๕	๑๕
๕.	หลักการวาดภาพ แสดงทัศนียภาพ	ศ๑.๑ ม.๑/๓	● การวาดภาพแสดงทัศนียภาพ เป็นเทคนิคการวาดภาพที่แสดงระยะ ไกลใกล้ เป็น ๓ มิติ ซึ่งผู้วาดจะต้องรู้ หลักและวิธีการวาด เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความ ประทับใจผ่านภาพออกมาได้อย่างสวยงาม สมจริง อีกทั้งต้องมีทักษะในการใช้และเก็บรักษาเครื่องมือ และอุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสีด้วย	๕	๒๐
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๒

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	งานปั้นและงาน สื่อผสม	ศ ๑.๑ ม.๑/๔	● การสร้างสรรค์งานปั้นและงานสื่อผสมจะต้องเข้าใจ ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติและจัดแสดงผลงานตาม ขั้นตอน เพื่อให้สามารถจัดแสดงผลงานได้ตรงตาม จินตนาการ และเป็นเรื่องที่ประทับใจของผู้ชม	๔	๑๕
๒.	การออกแบบ รูปภาพ สัญลักษณ์ และงานกราฟิก	ศ ๑.๑ ม.๑/๕	● การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ และงานกราฟิก ผู้ออกแบบจะต้อง มีความรู้ความเข้าใจหลักการ วิธีการออกแบบ มี ทักษะในการทำงาน และมีความคิดสร้างสรรค์ โดย เน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่ เหมาะสม	๖	๑๕
๓.	หลักการประเมิน งานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๑/๖	● การประเมินงานทัศนศิลป์นั้น มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้ประเมินจะต้องยึดหลักเกณฑ์ประเมินผลงาน ทัศนศิลป์ เพื่อให้ประเมินผลงานได้อย่างเหมาะสม	๒	๑๕
๔.	ทัศนศิลป์ของชาติ และท้องถิ่น	ศ ๑.๒ ม.๑/๑ ศ ๑.๒ ม.๑/๒	● งานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นในภาคต่างๆ ของประเทศไทย มีลักษณะและรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่ง เป็นไปตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง	๔	๑๕
๕.	ทัศนศิลป์ใน วัฒนธรรมไทยและ สากล	ศ ๑.๑ ม.๑/๖	● งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทย และสากล มีความแตกต่างกันของ จุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งาน	๔	๒๐
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๒๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑.	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีไทย	ศ๒.๑ ม.๑/๑ ศ๒.๑ ม.๑/๒ ศ๒.๒ ม.๑/๑ ศ๒.๒ ม.๑/๒	<ul style="list-style-type: none"> ● ดนตรีไทยมีบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อสังคมไทย เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกันอย่างแตกต่างกันและมีความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน ซึ่งการเรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้ทางดนตรี <p>จะทำให้ อ่าน เขียน และร้องเพลงไทยได้ถูกต้อง</p>	๓	๑๐
๒.	เครื่องดนตรีและวงดนตรีไทย	ศ๒.๑ ม.๑/๒ ศ๒.๑ ม.๑/๔ ศ๒.๒ ม.๑/๔	<ul style="list-style-type: none"> ● เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรี <p>ในบทเพลงจะมีความแตกต่างกันตามวัฒนธรรม ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการจัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีพื้นบ้าน เครื่องดนตรีแต่ละชนิดจะต้องใช้และบำรุงรักษาอย่างระมัดระวังเพื่อให้มีอายุการใช้งานนานขึ้น</p>	๒	๑๐
๓.	หลักการขับร้องและบรรเลงเครื่องดนตรีไทย	ศ๒.๑ ม.๑/๓	<ul style="list-style-type: none"> ● การร้องและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบเพลงมีหลากหลายรูปแบบ ดังนั้นผู้ฝึกขับร้องและบรรเลงเครื่อง-ดนตรีต้องปฏิบัติตาม หลักการและขั้นตอนของการขับร้องและบรรเลงให้ถูกต้อง 	๕	๑๕
๔.	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับดนตรีสากล	ศ๒.๑ ม.๑/๑ ศ๒.๒ ม.๑/๒	<ul style="list-style-type: none"> ● องค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรมจะมีความแตกต่างกัน <p>การอ่าน เขียน และร้องโน้ตสากลจะต้องรู้เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี</p>	๒	๑๕

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕.	เครื่องดนตรีและวง ดนตรีสากล	ศ๒.๑ ม.๑/๔ ศ๒.๑ ม.๑/๙	<ul style="list-style-type: none"> ● วงดนตรีสากลแต่ละประเภทจะมีลักษณะการผสมวงที่แตกต่างกันและการใช้เครื่องดนตรีแต่ละชนิดจะต้องใช้และบำรุงรักษาอย่างระมัดระวังเพื่อให้มีอายุการใช้งานที่นานขึ้น โดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๓	๑๐
๖.	หลักการร้องและ บรรเลงเพลงสากล	ศ๒.๑ ม.๑/๑ ศ๒.๑ ม.๑/๓ ศ๒.๑ ม.๑/๕ ศ๒.๑ ม.๑/๗ ศ๒.๑ ม.๑/๘	<ul style="list-style-type: none"> ● การร้องและบรรเลงเพลงจะต้องเป็นไปตามหลักการร้องและการบรรเลง ซึ่งการร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรี บรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วย บทเพลงนั้นมีหลากหลายรูปแบบ อารมณ์ของเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบา มีความแตกต่างกัน เพลงแต่ละเพลงมีลักษณะเด่นที่น่าชื่นชมจึงต้องใช้เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง 	๕	๒๐
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๒๑๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๒

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑.	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับนาฏศิลป์ของไทย	ศ๓.๒ ม.๑/๑	<ul style="list-style-type: none"> นโยบายของรัฐ สภาพสังคม วิถีชีวิต ค่านิยม การประกอบอาชีพ ความเชื่อ พิธีกรรม และยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง เป็นปัจจัยที่ส่งผลทำให้นาฏศิลป์เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๒	๑๐
๒.	ทักษะพื้นฐานและการฝึกหัดการแสดงนาฏศิลป์ไทย	ศ๓.๑ ม.๑/๒	<ul style="list-style-type: none"> นาฏยศัพท์ เป็นทักษะพื้นฐานในการ ฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย โดยใช้ภาษาท่าในการเคลื่อนไหวเพื่อสื่อความหมาย ทางอารมณ์ 	๕	๑๕
๓.	การแสดงนาฏศิลป์	ศ๓.๑ ม.๑/๓	<ul style="list-style-type: none"> การแสดงนาฏศิลป์มีหลายรูปแบบ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัวที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ 	๓	๑๕
๔.	ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับละคร	ศ๓.๒ ม.๑/๑ ศ๓.๒ ม.๑/๒	<ul style="list-style-type: none"> ละครไทยและละครพื้นบ้านแต่ละประเภทจะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกันไปตามยุคตามสมัย 	๓	๑๐
๕.	ทักษะพื้นฐานและการฝึกหัดการแสดงละคร	ศ๓.๑ ม.๑/๑	<ul style="list-style-type: none"> บทบาทของนักแสดงจะมีอิทธิพลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม ส่งผลให้แสดงพฤติกรรมที่เลียนแบบนักแสดงที่ชื่นชอบ โดยเน้นให้จริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๔	๑๕

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๖.	แนวทางการจัดการด้านการแสดง	ศ๓.๑ ม.๑/๓ ศ๓.๑ ม.๑/๔ ศ๓.๑ ม.๑/๕	<ul style="list-style-type: none"> ● การแสดงละครในรูปแบบง่ายๆ ต้องใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง เพื่อให้งานประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และต้องมีการประเมินคุณภาพการแสดง เพื่อช่วยพัฒนาการแสดงให้มีคุณภาพดีขึ้นโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๓	๑๕
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

รหัสวิชา ศ ๒๒๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	รูปแบบทัศนธาตุและแนวคิดในงานทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๒/๑	<ul style="list-style-type: none"> ทัศนธาตุเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ การวิเคราะห์รูปแบบทัศนธาตุและแนวคิดในงานทัศนศิลป์ จะช่วยให้เข้าใจและสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ได้อย่างเหมาะสม สวยงาม 	๖	๒๐
๒.	รูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	ศ๑.๑ ม.๒/๒	<ul style="list-style-type: none"> ศิลปินแต่ละท่านมีรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ที่เหมือนและแตกต่างกันออกไปตามความถนัด เราจึงควรศึกษาทำความเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างดังกล่าว เพื่อจะได้เข้าใจในผลงานนั้นๆ มากยิ่งขึ้น และนำไปเป็นแนวทางประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น โดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๔	๒๐
๓.	การวาดภาพสื่อความหมายและเรื่องราว	ศ๑.๑ ม.๒/๓	<ul style="list-style-type: none"> การวาดภาพสื่อความหมายและเรื่องราว ผู้วาดต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคต่างๆ อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้ผลงานที่สวยงาม และสื่อความหมายและเรื่องราวได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้โดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๖	๒๐

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔.	การวาดภาพถ่ายทอด บุคลิกลักษณะของตัว ละคร	ศ๑.๑ ม.๒/๖	<ul style="list-style-type: none"> การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร ผู้วาดต้องรู้จักสังเกตและปฏิบัติตามวิธีการวาดโดยวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของตัวละครนั้นๆ นอกจากนี้ยังต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคต่างๆ อย่างถูกต้อง และมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้ผลงานที่สวยงาม ถูกต้องตามบุคลิกลักษณะของตัวละครโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๔	๒๐
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

รหัสวิชา ศ ๒๒๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๒

ลำดับ ที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	งานทัศนศิลป์ในการ โฆษณา	ศ๑.๑ ม.๒/๗	● การใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณานั้น จะต้องปฏิบัติตามหลักการออกแบบและ ขั้นตอนของการออกแบบโฆษณา เพื่อโน้มน้าว ใจผู้พบเห็นให้เกิดความสนใจ	๕	๒๐
๒.	การประเมินและ วิจารณ์งานทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๒/๔ ศ๑.๑ ม.๒/๕	● การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์ ผู้ประเมินจะต้องสร้างเกณฑ์ที่มีความ สอดคล้องตามหลักการ ถูกต้อง น่าเชื่อถือ และนำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาผลงาน จากนั้นจัดเก็บรวบรวม ผลงานจัดเป็นแฟ้มสะสมผลงานอย่างเป็น ระบบ เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับนำไปใช้ ประโยชน์ในโอกาสต่างๆ โดยเน้นให้ ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่ เหมาะสม	๕	๒๐
๓.	ทัศนศิลป์ของไทยใน แต่ละยุคสมัย	ศ๑.๒ ม.๒/๒	● งานทัศนศิลป์ของไทยมีการเปลี่ยนแปลง ไปในแต่ละยุคสมัยของไทยและอาเซียน โดยมีแนวคิดและเนื้อหาของงาน ที่แตกต่างกันไป แสดงถึงคุณค่า และเอกลักษณ์เฉพาะตัว	๕	๒๐
๔.	วัฒนธรรมในงาน ทัศนศิลป์ไทยและ อาเซียนในปัจจุบัน	ศ๑.๒ ม.๒/๑ ศ๑.๒ ม.๒/๓	● การศึกษาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ในงานทัศนศิลป์ จะช่วยให้เกิดความเข้าใจ ในวัฒนธรรมต่างๆ ที่สะท้อน อยู่ในงานทัศนศิลป์ และยังสามารถ ทำให้เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบ งานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและ สากลได้	๕	๒๐
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	ดนตรีกับสังคมและวัฒนธรรม	ศ๒.๑ ม.๒/๑ ศ๒.๒ ม.๒/๑ ศ๒.๒ ม.๒/๒	<ul style="list-style-type: none"> ดนตรีจัดเป็นศิลปะทางวัฒนธรรมที่มีองค์ประกอบของสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ เข้าไว้ด้วยกัน อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในวัฒนธรรมนั้นๆ 	๒	๑๐
๒.	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรีไทย	ศ๒.๑ ม.๒/๒ ศ๒.๑ ม.๒/๓ ศ๒.๑ ม.๒/๕	<ul style="list-style-type: none"> เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี นอกจากนี้ยังต้องมีเทคนิคและการแสดงออกในการจินตนาการในการสร้างสรรค์บทเพลงโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมการถ่ายทอดเรื่องราว ความคิดและการบรรยายอารมณ์และความรู้สึกในบทเพลง 	๓	๑๐
๓.	ทักษะดนตรีไทย	ศ๒.๑ ม.๒/๔ ศ๒.๑ ม.๒/๖	<ul style="list-style-type: none"> การขับร้องและการบรรเลงดนตรีไทย เป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องเข้าใจหลักการและเทคนิคในการขับร้องและบรรเลงดนตรีไทย และยังต้องมีการประเมินความสามารถทางดนตรีไทย เพื่อพัฒนาศักยภาพทางดนตรีไทยต่อไป 	๕	๒๐
๔.	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรีสากลและ	ศ๒.๑ ม.๒/๒ ศ๒.๑ ม.๒/๓	<ul style="list-style-type: none"> ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรีสากล จำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพล ต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี เทคนิค และ การแสดงออกด้านจินตนาการและการถ่ายทอดเรื่องราวความคิดในบทเพลง 	๓	๑๐
๕.	ทักษะดนตรีสากล	ศ๒.๑ ม.๒/๔ ศ๒.๑ ม.๒/๖	<ul style="list-style-type: none"> ทักษะดนตรีสากล เป็นทักษะพื้นฐาน การร้องและบรรเลงดนตรีสากลทั้งแบบเดี่ยวและรวมวง และต้องประเมินพัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง 	๕	๒๐

			หลังจากการฝึกปฏิบัติโดยเน้นให้ผู้เรียนมี จริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม		
ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๖.	ดนตรีกับอาชีพ ทางด้านดนตรี	ศ๒.๑ ม.๒/๗	<ul style="list-style-type: none"> ● ดนตรีเป็นสิ่งที่สร้างความสุขและมี บทบาทมากในสังคมปัจจุบัน จึงทำให้มี อาชีพหรือธุรกิจบันเทิงเกิดขึ้นมากมาย 	๒	๑๐
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๒๒๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๒

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนาฏศิลป์	ศ๓.๑ ม.๒/๑ ศ๓.๑ ม.๒/๓ ศ๓.๑ ม.๒/๕	<ul style="list-style-type: none"> นาฏศิลป์เป็นวิชาที่วัดด้วยเรื่องของการ พิธีกรรมและการละคร ซึ่งต้องมีพื้นฐาน ความรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว การตีบท ละคร รวมทั้งลักษณะรูปแบบของการ แสดง และการบูรณาการจึงสามารถ วิเคราะห์เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยได้ 	๓	๑๕
๒.	การแสดงนาฏศิลป์ไทยมาตรฐาน	ศ๓.๑ ม.๒/๒ ศ๓.๑ ม.๒/๔	<ul style="list-style-type: none"> นาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์อาเซียน มาตรฐาน เป็นการแสดงที่ปรมาจารย์ นาฏศิลป์ไทยได้กำหนดไว้เป็นแบบแผน ผู้ ที่หัดนาฏศิลป์จะต้องเรียนรู้และเข้าใจ เกี่ยวกับพื้นฐานของการแสดงนาฏศิลป์ ไทยและหลักในการวิเคราะห์ วิเคราะห์การ แสดงนาฏศิลป์ 	๕	๑๕
๓.	การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง	ศ๓.๒ ม.๒/๑ ศ๓.๒ ม.๒/๔	<ul style="list-style-type: none"> การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง จะมี ลักษณะและเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละ ท้องถิ่น จึงต้องมีการเปรียบเทียบการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ จึงสามารถระบุได้ว่าเป็นการแสดงประเภทใด 	๕	๒๐
๔.	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการละคร	ศ๓.๑ ม.๒/๒ ศ๓.๑ ม.๒/๕	<ul style="list-style-type: none"> ละครเป็นศิลปะการแสดงที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้พื้นฐานในเรื่องของการสร้างสรรค์ การแสดง องค์ประกอบของการแสดง รวมทั้งการบูรณาการร่วมกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ 	๔	๑๕
๕.	การแสดงละคร	ศ๓.๑ ม.๒/๑ ศ๓.๑ ม.๒/๓ ศ๓.๒ ม.๒/๓	<ul style="list-style-type: none"> การแสดงละคร เป็นการนำจินตนาการและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวมาเสนอเป็นเรื่องราวให้มีความต่อเนื่อง ซึ่งต้องมีการ 	๓	๑๕

		บูรณาการกับศิลปะแขนงอื่นๆ จึงจะสามารถวิเคราะห์การแสดงได้โดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม		
		สอบกลางภาค	๑	๑๐
		สอบปลายภาค	๒	๑๐
		รวมเวลาเรียนตลอดภาค	๒๐	
		คะแนนระหว่างเรียน		๘๐
		คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค		๒๐
		รวม		๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑

ลำดับ ที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	ทัศนธาตุและ หลักการ ออกแบบใน สิ่งแวดล้อมและ งานทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๓/๑ ศ๑.๑ ม.๓/๓	<ul style="list-style-type: none"> ● การนำความรู้เรื่อง ทัศนธาตุและหลักการออกแบบมาประยุกต์ใช้นั้น สามารถใช้ในการบรรยายสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์อย่างเหมาะสม และมีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ ของตนเองให้มีคุณภาพ 	๖	๒๕
๒.	เทคนิควิธีการใน การสร้างงาน ทัศนศิลป์ของ ศิลปิน	ศ๑.๑ ม.๓/๒	<ul style="list-style-type: none"> ● การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินแต่ละสาขามีเทคนิค วิธีการที่แตกต่างกันไปโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๖	๒๕
๓.	การสร้างสรรค์ ผลงานทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๓/๓ ศ๑.๑ ม.๓/๔ ศ๑.๑ ม.๓/๕ ศ๑.๑ ม.๓/๖ ศ๑.๑ ม.๓/๗ ศ๑.๑ ม.๓/๘ ศ๑.๑ ม.๓/๙	<ul style="list-style-type: none"> ● การสร้างงานทัศนศิลป์แบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการที่ดีนั้น ควรใช้หลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ มีการผสมผสานวัสดุต่างๆ การสร้างงานทัศนศิลป์ที่สื่อความหมายเป็นเรื่องราวนั้น จะต้องประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและการออกแบบ นอกจากนี้ยังต้องรู้จักวิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง ผู้อื่นหรือของศิลปิน 	๘	๓๐
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระทัศนศิลป์)

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑

ลำดับ ที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	การวิเคราะห์ ผลงาน ทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๓/๘	<ul style="list-style-type: none"> การวิเคราะห์ผลงานทัศนศิลป์ในด้านรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ ทั้งของตนเอง ผู้อื่น และศิลปิน เป็นประโยชน์ต่อการเกิดความรู้ ความเข้าใจ และนำไปใช้พัฒนาผลงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๔	๒๐
๒.	ทัศนศิลป์กับการ ประกอบอาชีพ	ศ๑.๑ ม.๓/๑๐	<ul style="list-style-type: none"> อาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์นั้นมีหลายอาชีพ ซึ่งแต่ละอาชีพจำเป็นต้องอาศัยทักษะพื้นฐานที่เหมือนกันหลายประการ มาประยุกต์ใช้เพื่อทำให้ผลงานของตนเองประสบความสำเร็จโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม 	๖	๒๐
๓.	การจัด นิทรรศการทาง ทัศนศิลป์	ศ๑.๑ ม.๓/๑๑	<ul style="list-style-type: none"> การเลือกผลงานทัศนศิลป์เพื่อนำไปจัดนิทรรศการ จำเป็นต้องมีการกำหนดเกณฑ์สำหรับใช้คัดเลือก ซึ่งเกณฑ์ที่กำหนดต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ การจัดนิทรรศการ 	๕	๒๐
๔.	ทัศนศิลป์กับ วัฒนธรรม	ศ๑.๒ ม.๓/๑ ศ๑.๒ ม.๓/๒	<ul style="list-style-type: none"> งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและสากลในแต่ละยุคสมัย จะมีความแตกต่างกัน 	๕	๒๐
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๑
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๑

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	ดนตรีกับสังคมและวัฒนธรรม	ศ๒.๑ ม.๓/๑ ศ๒.๑ ม.๓/๖ ศ๒.๒ ม.๓/๒	● ดนตรีมีอิทธิพลต่อบุคคลและสังคม มีลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ โดยมีองค์ประกอบที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานดนตรีและศิลปะแขนงอื่น	๔	๑๐
๒	พื้นฐานดนตรีไทย	ศ๒.๑ ม.๓/๒ ศ๒.๑ ม.๓/๔ ศ๒.๑ ม.๓/๕ ศ๒.๑ ม.๓/๗ ศ๒.๒ ม.๓/๑	● ดนตรีมีวิวัฒนาการมาในแต่ละยุคสมัย การร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพของเสียงเป็นเทคนิคในการร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง ซึ่งต้องใช้องค์ประกอบของดนตรี ในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ซึ่งงานดนตรีมีความแตกต่างกันตามรูปแบบของบทเพลง จึงต้องมีการนำเสนอหรือจัดการแสดงที่เหมาะสม สามารถบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	๘	๓๕
๓	ทักษะดนตรีสากล	ศ๒.๑ ม.๓/๒ ศ๒.๑ ม.๓/๓ ศ๒.๑ ม.๓/๗ ศ๒.๒ ม.๓/๑	● ดนตรีสากลและเครื่องดนตรีในกลุ่มสมาชิกประชาคมอาเซียนต่างก็มีวิวัฒนาการมาในแต่ละยุคสมัยผู้เล่นดนตรีสากลจะต้องมีทักษะพื้นฐานทางดนตรีสากลจึงจะสามารถแต่งเพลงสั้นๆ จังหวะง่ายๆ เพื่อร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียงพร้อมทั้งนำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสมโดยบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	๘	๓๕
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบปลายภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาศิลปะ (สาระดนตรี-นาฏศิลป์)

รหัสวิชา ศ๒๓๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ภาคเรียนที่ ๒

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑.	นาฏศิลป์และการละครกับชีวิตมนุษย์	ศ ๓.๑ ม.๓/๗ ศ ๓.๒ ม.๓/๒ ศ ๓.๒ ม.๓/๓	การแสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์นาฏศิลป์และการละครกับชีวิตมนุษย์นั้นจะต้องอธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์ และการละครในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งนำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	๓	๑๐
๒.	ทักษะในการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ศ ๓.๑ ม.๓/๔ ศ ๓.๒ ม.๓/๑	การแสดงนาฏศิลป์ไทยนั้นจะต้องใช้นาฏยศัพท์ไทยและอาเซียนหรือศัพท์ทางละครที่เหมาะสม บรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาภักภักิรยาของผู้คนในชีวิตประจำวัน และในการแสดง ใช้ทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดงและออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม	๕	๒๐
๓.	ทักษะพื้นฐานทางนาฏศิลป์ไทย	ศ ๓.๑ ม.๓/๓ ศ ๓.๑ ม.๓/๕	การวิจารณ์งานนาฏศิลป์ต้องใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์เพื่อประโยชน์ในการใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง โดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม	๔	๒๐
๔.	ทักษะทางการละคร	ศ ๓.๑ ม.๓/๑ ม.๓/๓ ม.๓/๔	การแสดงละครต้องใช้ความคิดในการพัฒนารูปแบบการแสดง และใช้ทักษะในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง และต้องเข้าใจโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ทางการละครโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม	๔	๑๕

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕.	เทคนิคพื้นฐานในการจัดการแสดงละคร	ศ ๓.๑ ม.๓/๖ ศ ๓.๒ ม.๓/๑	การจัดการออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ นั้นเป็นส่วนสำคัญของการจัดการแสดงโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม	๔	๑๕
สอบกลางภาค				๑	๑๐
สอบกลางภาค				๒	๑๐
รวมเวลาเรียนตลอดภาค				๒๐	
คะแนนระหว่างเรียน					๘๐
คะแนนวัดผลกลางภาค/ปลายภาค					๒๐
รวม					๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๑

รหัสวิชา ศ๒๑๒๐๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระสำคัญ	ชั่วโมง	น้ำหนัก
๑	ประวัติความเป็นมาของ รำโทนและรำวงมาตรฐาน	-เข้าใจที่มาและประวัติความเป็นมาของ รำโทนและรำวงมาตรฐาน	การแสดงนาฏศิลป์มีหลายรูปแบบ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัวที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติ	๔	๒๐
๒	ความแตกต่างระหว่างรำโทนและรำวงมาตรฐาน	-เข้าใจที่มาและประวัติความเป็นมาของ รำโทนและรำวงมาตรฐาน	รำโทนและรำวงมาตรฐานมีความประณีตสวยงามในแบบเฉพาะของแต่ละประเภทควรค่าแก่การศึกษาและสืบทอด	๔	๑๐
๓	การฝึกร้องเพลงและฝึกปฏิบัติรำโทนและรำวงมาตรฐาน	-สามารถตีบทเบื้องต้นทำรำพื้นฐาน นาฏศัพท์ รำโทน รำวงมาตรฐานได้ - สามารถสร้างสรรค์และประยุกต์ผลงานให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	นาฏศัพท์ เป็นทักษะพื้นฐานในการ ฝึกหัดนาฏศิลป์ไทยโดยใช้ภาษาท่าในการเคลื่อนไหวเพื่อสื่อความหมาย ทางอารมณ์	๑๒	๕๐
			สอบปลายภาค		๒๐
			เวลาเรียนตลอดภาค	๒๐	
			คะแนนระหว่างเรียน		๘๐
			รวม		๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาคเรียนที่ ๒

รหัสวิชา ศ๒๑๒๐๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระสำคัญ	ชั่วโมง	น้ำหนัก
๑	ประวัติละครไทย และละครสากล	-เข้าใจประวัติการ ละครไทยและละคร สากล แลองค์ประกอบ ของละคร -สามารถเปรียบเทียบ ลักษณะละครไทยและ ละครสากลได้	ละครไทยและละครสากลแต่ละ ประเภทจะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการ เปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกันไปตาม ยุคตามสมัย	๓	๑๐
๒	องค์ประกอบละคร	-เข้าใจประวัติการ ละครไทยและละคร สากล แลองค์ประกอบ ของละคร	ละครไทยและละครสากลมีหลาย รูปแบบ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว และองค์ประกอบต่างๆที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ของชาติ	๕	๒๐
๓	การฝึกหัดละคร เบื้องต้น	-สามารถแสดงตามบท ละครที่เขียนขึ้นได้โดย ประยุกต์ให้สอดคล้องกับ สังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ไทย	-บทบาทของนักแสดงจะมี อิทธิพลต่อ การโน้มน้าวอารมณ์ หรือความคิดของผู้ชม ส่งผลให้ แสดงพฤติกรรมที่เลียนแบบ นักแสดงที่ชื่นชอบโดยเน้นให้ จริยธรรม คุณธรรม และค่านิยม ที่เหมาะสม	๑๒	๕๐
			สอบปลายภาค		๒๐
			เวลาเรียนตลอดภาค	๒๐	
			คะแนนระหว่างเรียน		๘๐
			รวม		๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๑

รหัสวิชา ศ๒๒๒๐๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระสำคัญ	ชั่วโมง	น้ำหนัก
๑	ประวัติความเป็นมาของโขน	-มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของการแสดงโขนในโอกาสต่างๆ	โขน เป็นศิลปะชั้นสูงของไทย มีความวิจิตรบรรจงทั้งรวมศาสตร์ และศิลป์หลายแขนงเข้าไว้ด้วยกัน ควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบทอดไป	๖	๒๐
๒	องค์ประกอบของโขน	-มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องประวัติความเป็นมา และวิวัฒนาการของการแสดงโขนในโอกาสต่างๆ	โขน เป็นการรวมศิลปะหลายแขนง เช่นวรรณกรรม วรรณศิลป์ นาฏศิลป์ คีตศิลป์ หัตถศิลป์ และยังเป็นศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย	๔	๑๐
๓	ภาษาท่าเบื้องต้น	-สามารถอธิบาย เกี่ยวกับนาฏศัพท์เบื้องต้น	นาฏศัพท์ เป็นทักษะพื้นฐานในการฝึกหัดนาฏศิลป์ไทย โดยใช้ภาษาท่าในการเคลื่อนไหวเพื่อสื่อความหมาย ทางอารมณ์	๖	๒๐
๔	ตีบทจากวรรณคดีไทย	สามารถนำความรู้ไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย	การแสดงนาฏศิลป์ไทยนั้นจะต้องใช้นาฏศัพท์ไทยที่เหมาะสมบรรยายเปรียบเทียบการแสดง อากัปกริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง ใช้ทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดงและออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆโดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม	๔	๓๐
			สอบปลายภาค		๒๐
			เวลาเรียนตลอดภาค	๒๐	
			คะแนนระหว่างเรียน		๘๐
			รวม		๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๒

รหัสวิชา ศ๒๒๒๐๑

เวลา ๒๐

ชั่วโมง

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระสำคัญ	ชั่วโมง	น้ำหนัก
๑	หลักการ สร้างสรรค์การ แสดงละคร	-เข้าใจและมีความรู้ ทั่วไปเกี่ยวกับละคร	การจัดการออกแบบและสร้างสรรค์ อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกายเพื่อ แสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจาก วัฒนธรรมต่างๆ นั้นเป็นส่วนสำคัญ ของการจัดการแสดงโดยเน้นให้ ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และ ค่านิยมที่เหมาะสม	๔	๒๐
๒	องค์ประกอบ ละคร	-เข้าใจและมีความรู้ ทั่วไปเกี่ยวกับละคร	ละครเป็นศิลปะการแสดงที่ จำเป็นต้องอาศัยความรู้พื้นฐานใน เรื่องของการสร้างสรรค์ การแสดง องค์ประกอบของการแสดง รวมทั้ง การบูรณาการร่วมกับสาระการ เรียนรู้อื่นๆ	๖	๒๐
๓	การแสดงละคร	-สามารถแสดงตามบท ละครที่เขียนขึ้นได้โดย ประยุกต์ให้สอดคล้องกับ สังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรม ไทย -สามารถทำกิจกรรม เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ งานละครไทย เพื่อให้ ตระหนักในคุณค่าและ บทบาทละครไทยกับ สังคม	การแสดงละคร เป็นการนำ จินตนาการและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ รอบตัวมาเสนอเป็นเรื่องราวให้มี ความต่อเนื่อง ซึ่งต้องมีการ บูรณาการกับศิลปะแขนงอื่นๆ จึง จะสามารถวิเคราะห์การแสดงได้ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม	๑๐	๔๐
			สอบปลายภาค		๒๐
			เวลาเรียนตลอดภาค	๒๐	
			คะแนนระหว่างเรียน		๘๐
			รวม		๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๑

รหัสวิชา ศ๒๓๒๐๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระสำคัญ	ชั่วโมง	น้ำหนัก
๑	ประวัติความเป็นมาของการแสดงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมือง	-เข้าใจองค์ประกอบประวัติความเป็นมาของการแสดงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมือง	การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองจะมีลักษณะและเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละท้องถิ่นจึงต้องมีการเปรียบเทียบการแสดงที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ จึงสามารถระบุได้ว่าเป็นการแสดงประเภทใด	๒	๒๐
๒	การแสดงพื้นเมือง ๔ ภาค	-สามารถปฏิบัติการแสดงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองได้	การแสดงพื้นเมือง เป็นการบ่งบอกเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น ควรอนุรักษ์และสืบทอดเพื่อให้ความเป็นเอกลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ยังคงอยู่	๔	๒๐
๓	การฝึกหัดการแสดงพื้นเมือง ๔ ภาค	-สามารถสร้างสรรค์และประยุกต์ผลงานให้สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	การแสดงพื้นเมืองเป็นศิลปะการแสดงที่จำเป็นต้องอาศัยความรู้พื้นฐานในเรื่องของการแสดงดั้งเดิม และสามารถนำมาบูรณาการได้ตามยุคสมัย	๑๔	๔๐
			สอบปลายภาค		๒๐
			เวลาเรียนตลอดภาค	๒๐	
			คะแนนระหว่างเรียน		๘๐
			รวม		๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา นาฏศิลป์ (เพิ่มเติม)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ภาคเรียนที่ ๒

รหัสวิชา ศ๒๓๒๐๑

เวลา ๒๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	หน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระสำคัญ	ชั่วโมง	น้ำหนัก
๑	วิพิธทัศนา	-เข้าใจองค์ประกอบของการจัดงานวิพิธทัศนา	วิพิธทัศนาคือการรวมการแสดงต่างๆโดยใช้การแสดงที่มีความเกี่ยวข้องกัน มาแสดงในที่เดียว เพื่อให้ผู้ชมงานชมไปด้วยความประทับใจ	๔	๑๕
๒	องค์ประกอบของงานวิพิธทัศนา	-เข้าใจองค์ประกอบของการจัดงานวิพิธทัศนา	วิพิธทัศนาเป็นการรวมศิลปะการแสดงต่างๆอาศัยความรู้พื้นฐานในเรื่องของการสร้างสรรค์และรวบรวมการแสดง รวมถึงองค์ประกอบของการแสดง และยังต้องการบูรณาการร่วมกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ	๖	๒๕
๓	การจัดงานวิพิธทัศนา	-สามารถจัดงานวิพิธทัศนาได้ -สามารถสร้างสรรค์และประยุกต์ผลงานให้สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทยทำกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่งานนาฏศิลป์ไทยได้	การจัดแสดงงานวิพิธทัศนา เป็นการรวบรวมความรู้เกี่ยวกับการแสดงที่อยู่รอบตัวมาเสนอเป็นเรื่องราวให้มีความต่อเนื่อง ซึ่งต้องมีการบูรณาการกับศิลปะแขนงอื่นๆ จึงจะสามารถวิเคราะห์การแสดงได้โดยเน้นให้ผู้เรียนมีจริยธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสม	๑๐	๔๐
			สอบปลายภาค		๒๐
			เวลาเรียนตลอดภาค	๒๐	
			คะแนนระหว่างเรียน		๘๐
			รวม		๑๐๐

ส่วนที่ ๕
การจัดการเรียนรู้และ
การวัดผลและประเมินผล

ส่วนที่ ๕

การจัดการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผล

แนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยให้รู้จักแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้และห้องสมุด เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้อย่างพอเพียงและเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียนและนอกสถานศึกษา เช่น ในชุมชน ใกล้ๆ บริเวณสถานศึกษา ตลาด วัด หรือสถานที่สำคัญๆ ในชุมชน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนรู้ สามารถคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แก้ปัญหา และทำสิ่งที่แตกต่างให้ดีขึ้น

กระบวนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะต้องการ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายตั้งแต่ผู้เรียน ผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้เรียนต้องเรียนรู้ให้ครบถ้วนด้วยสมอง กาย ใจ และเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิตด้วยการจัดการให้ผู้เรียนขวนขวายหาความรู้ เพิ่มความรับผิดชอบ กล้าแสดงออกและเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนใช้กระบวนการการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะจึงเพิ่มประสบการณ์การทำงานจริงตามสถานการณ์ให้มากยิ่งขึ้น

ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะพัฒนาความฉลาดทางสติปัญญาและอารมณ์ เห็นคุณค่าของตนเองเพื่อการแสดงออกอย่างอิสระเพิ่มการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง เพิ่มโครงสร้างตามศักยภาพเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุข มีเสรีภาพในการเรียนและแสวงหาความรู้ได้ตามความต้องการ

ยุทธศาสตร์การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

๑. การเรียนรู้แบบพัฒนาความสามารถในกระบวนการคิดของผู้เรียน

เป็นยุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องการมีการใช้ข้อมูลทางศิลปะกับกระบวนการคิดของตนเอง และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นทำได้ด้วยการตัดสินใจ เลือกยุทธศาสตร์ กระบวนการ ประเมินตนเอง วางแผน ปฏิบัติงาน

ลงมือปฏิบัติงาน ตรวจสอบและปรับปรุงผลงานอยู่เสมอ

- คิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creative Thingtng) ด้วยการสร้างแนวคิดใหม่ แสวงหา พิจารณาทางเลือกอย่างหลากหลาย ประยุกต์ปรับเข้าหาแนวทาง สำรวจทางเลือกที่เหมาะสม ตั้งข้อตกลงร่วมกัน

- คิดวิเคราะห์ (Critical Thingtng) ด้วยกระบวนการตรวจสอบ ทำให้ชัดเจน จัดระบบ ให้เหตุผล วิเคราะห์ ทำให้กระจ่างชัด ตั้งสมมติฐาน ทำนาย ประเมิน สังเคราะห์

- คิดไตร่ตรอง (Reflective Thingtng) วิธีนี้จะคิดด้วยการตั้งคำถาม ถามตนเอง เชื่อมโยงความคิดก่อนหน้าความคิดคาดหวังและประสบการณ์ปัจจุบันเข้าด้วยกัน ประเมิน วิเคราะห์ ตั้งสมมติฐาน แสวงหาพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสม

๒. การเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

เป็นยุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยการปฏิบัติ ทดลอง หาเหตุผล สัมผัสจริง และสรุปด้วยตนเองเป็นประสบการณ์ตรง

๓. การเรียนรู้แบบประเมินตนเอง

เป็นยุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนไว้ชัดเจน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนประเมินตนเองหรือประเมินเพื่อนในชั้นเรียนอย่างมีเหตุผลเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหา

๔. การเรียนรู้แบบเรียนรู้ด้วยการแก้ปัญหา

เป็นยุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษา วิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง ตั้งแต่การกำหนดปัญหาและค้นหาวิธีการแก้ปัญหา ตั้งแต่การกำหนดปัญหาด้วยวิธีการและขั้นตอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

๕. การเรียนรู้แบบเชื่อมโยงบูรณาการความรู้สหสาขา

เป็นยุทธศาสตร์การเรียนรู้ที่สามารถบูรณาการการเชื่อมโยงความรู้และกระบวนการทั้งในกลุ่มสาระและระหว่างกลุ่มสาระ

แนวทางการพัฒนาสื่อการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะ

ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มศิลปะ ผู้สอนสามารถใช้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ทั้งสื่ออุปกรณ์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สื่อเทคโนโลยี บุคลากร ฯลฯ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นสื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้เต็มศักยภาพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

หลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการติดตามประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ซึ่งใช้เป็นเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม การประเมินผลต้องเปลี่ยนไปจากเดิม โดยมีตัวบ่งชี้ แสดงคุณภาพของผู้เรียนตามมาตรฐานการประเมินเกี่ยวกับด้านความรู้จะประเมินความรู้ที่พัฒนาแล้ว คือการนำความรู้ไปใช้และรวมทั้งการประเมินทักษะและประเมิน

เจตคติผสมผสานกัน

การประเมินด้วยตนเองจะเป็นแก่นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งวิธีการประเมินร่วมกัน โดยจัดให้มีการประเมินร่วมกัน โดยผู้เรียนประเมินตนเอง ให้กลุ่มเพื่อนนักเรียนประเมินผู้เรียน และผู้สอนประเมินผู้เรียน แล้วนำการประเมินทุกส่วนมาสรุปเป็นผลการประเมินขั้นสุดท้ายและการประเมินผลควรกระทำอย่างต่อเนื่อง คือ ประเมินผลระหว่างเรียน และประเมินผลรวบยอด ที่สำคัญคือจะไม่เน้นผลงานศิลปะเป็นหลักในการกำหนดคุณภาพและความสำเร็จของผู้เรียน

แหล่งเรียนรู้

แหล่งการเรียนรู้ คือ สถานที่ ปรากฏการณ์ เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งความรู้ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลซึ่งอาจมีการถ่ายทอดหรือบันทึกไว้ในสื่อต่างๆ เช่น หนังสือเรียน ตำรา หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ การเรียนรู้ศิลปะที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รู้วิธีการแสวงหาความรู้ได้ทุกเวลา ทุกโอกาสและสถานที่ที่ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ที่อยู่มากมายในปัจจุบัน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะได้สะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด

เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลบ่อทอง พุทธศักราช ๒๕๖๔ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) กำหนดเกณฑ์สำหรับการจบการศึกษา ดังนี้

เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

- (๑) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชาเพิ่มเติม/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา
- (๒) ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐานระดับ ๑ ขึ้นไปทุกรายวิชา
- (๓) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไป
- (๔) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับ ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไป
- (๕) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมิน “ผ่าน” ทุกกิจกรรม

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรร กระบวนการเรียนรู้จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

๑. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนากายทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

๒. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอน จึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบ การจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้ พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

๔. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

๔.๑ บทบาทของผู้สอน

๑) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ทำทนายความสามารถของผู้เรียน

๒) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็น ความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๓) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและ พัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

๔) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

๕) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่ เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๖) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา และระดับพัฒนาการของผู้เรียน

๗) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการ เรียนการสอนของตนเอง

๔.๒ บทบาทของผู้เรียน

๑) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

๒) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิด หาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ

๓) ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ ต่างๆ

๔) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

๕) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลาย ประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่าย การเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อ ควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ จากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

๑. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่าย การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

๒. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหา สิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

๓. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้อง กับวิถี การ เรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

๔. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

๕. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

๖. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อ การเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อ ศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการ คือ การประเมิน เพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะทอนสมรรถนะ สำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุก ระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่ แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับ เขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอน ดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การ

ซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงการ การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมิน เพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ว่างตัวชีวิตให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้ โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๒. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลกระทบต่อ การเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนใน สถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อ การปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัด การศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

๓. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา คุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือ กับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการ ประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

๔. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียง คุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็น ข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่างๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนา คุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตาม สภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่ม ผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึง เป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึงที่ ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและ ประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการ เรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของนักเรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน มีเกณฑ์ดังนี้

(๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

(๒) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ของจำนวนตัวชี้วัด

(๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

(๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การให้ระดับผลการเรียน

๑. การตัดสินผลการเรียนรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้ใช้ระบบตัวเลข แสดงระดับการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระ ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนร้อยละ
๔	ผลการเรียนดีเยี่ยม	๘๐ - ๑๐๐
๓.๕	ผลการเรียนดีมาก	๗๕ - ๗๙
๓	ผลการเรียนดี	๗๐ - ๗๔
๒.๕	ผลการเรียนค่อนข้างดี	๖๕ - ๖๙
๒	ผลการเรียนน่าพอใจ	๖๐ - ๖๔
๑.๕	ผลการเรียนพอใช้	๕๕ - ๕๙
๑	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	๕๐ - ๕๔
๐	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	๐ - ๔๙

๒. การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน เป็นผ่านและไม่ผ่าน ถ้ากรณีที่ผ่านมา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็นดีเยี่ยม ดี และผ่าน

ดีเยี่ยม หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ

ดี หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ

ผ่าน หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ แต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ

ไม่ผ่าน หมายถึง ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน หรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

๓. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทุกคุณลักษณะเพื่อการเลื่อนชั้น และจบการศึกษา เป็นผ่านและไม่ผ่าน ในการผ่าน กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็นดีเยี่ยม ดี และผ่าน และความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง ผู้เรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัย และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและสังคม โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๕-๘ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี

ดี หมายถึง ผู้เรียนมีคุณลักษณะในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เพื่อให้เป็นการยอมรับของสังคม โดยพิจารณาจาก

๑) ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมจำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ

๒) ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมจำนวน ๔ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่านหรือ

๓) ได้ผลการประเมินระดับดี จำนวน ๕-๘ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน

ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด โดยพิจารณาจาก

๑) ได้ผลการประเมินระดับผ่าน จำนวน ๕-๘ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน หรือ

๒) ได้ผลการประเมินระดับดี จำนวน ๔ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน

ไม่ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนดโดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับไม่ผ่านตั้งแต่ ๑ คุณลักษณะ

๔. การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมการปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียนตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดและให้ผลการประเมินเป็นผ่าน และไม่ผ่านให้ใช้ตัวอักษรแสดงผลการประเมิน ดังนี้

“ผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์

“มผ” หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานไม่เป็นที่ประจักษ์ตามที่สถานศึกษากำหนด

ในกรณีที่ผู้เรียนได้ “มผ” ครูผู้ดูแลกิจกรรมต้องจัดซ่อมเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในส่วนที่ผู้เรียนไม่ได้เข้าร่วมหรือไม่ได้ทำจนครบถ้วน แล้วจึงเปลี่ยนผลการเรียนจาก “มผ” เป็น “ผ” ได้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษาที่นั้น ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัยที่อยู่ในดุลยพินิจของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

การเลื่อนชั้น

เมื่อสิ้นปีการศึกษา ผู้เรียนจะได้รับการเลื่อนชั้น เมื่อมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

(๒) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวน

ตัวชี้วัด

(๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา ไม่น้อยกว่าระดับ “ ๑ ” จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนด

(๔) นักเรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ในระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไป มีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับ “ ผ่าน ” ขึ้นไป และมีผลการประเมินกิจกรรมพัฒนานักเรียน ในระดับ “ ผ่าน ”

ทั้งนี้ ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้

การเทียบโอนผลการเรียน

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนในกรณีต่างๆได้แก่ การย้ายสถานศึกษา การเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การย้ายหลักสูตร การออกกลางคันและขอกลับเข้ารับการศึกษาต่อ การศึกษาจากต่างประเทศและขอเข้าศึกษาต่อในประเทศ นอกจากนี้ ยังสามารถเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ เช่น สถานประกอบการ สถาบันศาสนา สถาบันการฝึกอบรมอาชีพ การจัดการศึกษาโดยครอบครัว

การเทียบโอนผลการเรียนควรดำเนินการในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนแรก หรือต้นภาคเรียนแรก ที่สถานศึกษารับผู้ขอเทียบโอนเป็นผู้เรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนต้องศึกษาต่อเนื่องในสถานศึกษาที่รับเทียบโอนอย่างน้อย ๑ ภาคเรียน โดยสถานศึกษาที่รับผู้เรียนจากการเทียบโอนควรกำหนดรายวิชา/จำนวนหน่วยกิต ที่จะรับเทียบโอนตามความเหมาะสม

การพิจารณาการเทียบโอน สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๑. พิจารณาจากหลักฐานการศึกษา และเอกสารอื่นๆ ที่ให้ข้อมูลแสดงความรู้ ความสามารถของผู้เรียน

๒. พิจารณาจากความรู้ ความสามารถของผู้เรียนโดยการทดสอบด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติ

๓. พิจารณาจากความสามารถและการปฏิบัติในสภาพจริง

การเทียบโอนผลการเรียนให้เป็นไปตาม ประกาศ หรือ แนวปฏิบัติ ของกระทรวงศึกษาธิการ

การบริหารจัดการหลักสูตร

ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติคุณภาพของของผู้เรียนที่สำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ระดับท้องถิ่น ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดอื่น ๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นตัวกลางที่จะเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ โดยมีภารกิจสำคัญคือ กำหนดเป้าหมายและจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ในระดับท้องถิ่นโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งที่เป็นความต้องการในระดับชาติ พัฒนาสาระ การเรียนรู้ท้องถิ่น ประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร สนับสนุน ส่งเสริม ติดตามผล ประเมินผล วิเคราะห์ และรายงานผลคุณภาพของผู้เรียน

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรจัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้อง กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงาน สังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้ง สถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

อภิธานศัพท์

ทัศนศิลป์

โครงสร้างเคลื่อนไหว (mobile)

เป็นงานประติมากรรมที่มีโครงสร้างบอบบางจัดสมดุลด้วยเส้นลวดแข็งบาง ๆ ที่มีวัตถุรูปร่าง รูปทรงต่าง ๆ ที่ออกแบบเชื่อมติดกับเส้นลวด เป็นเครื่องแขวนที่เคลื่อนไหวได้ด้วยกระแสลมเพียงเบา ๆ

งานสื่อผสม (mixed media)

เป็นงานออกแบบทางทัศนศิลป์ที่ประกอบด้วยหลายสื่อโดยใช้วัสดุหลาย ๆ แบบ เช่น กระดาษ ไม้ โลหะ สร้างความผสมกลมกลืนด้วยการสร้างสรรค์

จังหวะ (rhythm)

เป็นความสัมพันธ์ของทัศนธาตุ เช่น เส้น สี รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักในลักษณะของการซ้ำกัน สลับไปมา หรือลักษณะสลับไหล เคลื่อนไหวไม่ขาดระยะจังหวะที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันจะช่วยเน้นให้เกิดความเด่น หรือทางดนตรีก็คือการซ้ำกันของเสียงในช่วงเท่ากันหรือแตกต่างกันจังหวะให้ความรู้สึกหรือความพอใจทางสุนทรียภาพในงานศิลปะ

ทัศนธาตุ (visual elements)

สิ่งที่เป็นปัจจัยของการมองเห็นเป็นส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันเป็นภาพ ได้แก่ เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง รูปร่าง รูปทรง สี และลักษณะพื้นผิว

ทัศนียภาพ (perspective)

วิธีเขียนภาพของวัตถุให้มองเห็นว่ามีระยะใกล้ไกล

ทัศนศิลป์ (visual art)

ศิลปะที่รับรู้ได้ด้วยการเห็น ได้แก่ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และงานสร้างสรรค์อื่น ๆ ที่รับรู้ได้ด้วยการเห็น

ภาพปะติด (collage)

เป็นภาพที่ทำขึ้นด้วยการใช้วัสดุต่าง ๆ เช่น กระดาษ ผ้า เศษวัสดุธรรมชาติ ฯลฯ ปะติดลงบนแผ่นภาพด้วยกาวหรือแปะเปียก

วงสีธรรมชาติ (color circle)

คือวงกลมซึ่งจัดระบบสีในแสงสีรุ้งที่เรียงกันอยู่ในธรรมชาติ สีวรรณะอุ่น จะอยู่ในซีกที่มีสีแดงและเหลือง ส่วนสีวรรณะเย็นอยู่ในซีกที่มีสีเขียว และสีม่วง สีคู่ตรงข้ามกันจะอยู่ตรงกันข้ามในวงสี

วรรณะสี (tone)

ลักษณะของสีที่แบ่งตามความรู้สึกอุ่นหรือเย็น เช่น สีแดง อยู่ในวรรณะอุ่น (warm tone) สีเขียวอยู่ในวรรณะเย็น (cool tone)

สีคู่ตรงข้าม (complementary colors)

สีที่อยู่ตรงกันข้ามกันในวงสีธรรมชาติเป็นคู่สีกัน คือ สีคู่ที่ตัดกันหรือต่างจากกันมากที่สุด เช่น สีแดงกับสีเขียว สีเหลืองกับสีม่วง สีนํ้าเงินกับสีส้ม

องค์ประกอบศิลป์ (composition of art)

วิชาหรือทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างรูปทรงในงานทัศนศิลป์

ดนตรี

การดำเนินทำนอง (melodic progression)

๑. การก้าวเดินไปข้างหน้าของทำนอง
๒. กระบวนการดำเนินคอร์ดซึ่งแนวทำนองขยับทีละขั้น

ความเข้มของเสียง (dynamic)

เสียงเบา เสียงดัง เสียงที่มีความเข้มเสียงมากก็ยิ่งดังมากเหมือนกับ loudness

ต้นสด

เป็นการเล่นดนตรีหรือขับร้อง โดยไม่ได้เตรียมซ้อมตามโน้ตเพลงมาก่อน ผู้เล่นมีอิสระในการกำหนดวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีและขับร้อง บนพื้นฐานของเนื้อหาดนตรีที่เหมาะสม เช่น การบรรเลงในอัตราความเร็วที่ยืดหยุ่น การบรรเลงด้วยการเพิ่มหรือตัดโน้ตบางตัว

บทเพลงไล่เลียน (canon)

แคนอน มาจากภาษากรีก แปลว่า กฎเกณฑ์ หมายถึงรูปแบบบทเพลงที่มีหลายแนวหรือดนตรีหลายแนว แต่ละแนวมีทำนองเหมือนกัน แต่เริ่มไม่พร้อมกันแต่ละแนว จึงมีทำนองที่ไล่เลียนกันไปเป็นระยะเวลายาวกว่าการเลียนทั่วไป โดยทั่วไปไม่ควรต่ำกว่า ๓ ห้อง ระยะขั้นคู่ระหว่างสองแนวที่เลียนกันจะห่างกันเป็นระยะเท่าใดก็ได้ เช่น แคนอนคู่สอง หมายถึง แคนอนที่แนวทั้งสองเริ่มที่โน้ตต่างกันเป็นระยะคู่ ๕ และรักษาระยะคู่ ๕ ไปโดยตลอดถือเป็นประเภทของลีลาสอดประสานแนวทำนองแบบเลียนที่มีกฎเกณฑ์เข้มงวดที่สุด

ประโยคเพลง (phrase)

กลุ่มทำนอง จังหวะที่เรียบเรียงเชื่อมโยงกันเป็นหน่วยของเพลงที่มีความคิดจบสมบูรณ์ในตัวเอง มักลงท้ายด้วยเคเดนซ์ เป็นหน่วยสำคัญของเพลง

ประโยคเพลงถาม - ตอบ

เป็นประโยคเพลง ๒ ประโยคที่ต่อเนื่องกันลีลาในการตอบรับ - ส่งล้อ - ล้อเลียนกันอย่างสอดคล้อง เป็นลักษณะคล้ายกันกับบทเพลงรูปแบบ AB แต่เป็นประโยคเพลงสั้น ๆ ซึ่งมักจะมีอัตราความเร็วเท่ากันระหว่าง ๒ ประโยค และความยาวเท่ากัน เช่น ประโยคเพลงที่ ๑ (ถาม) มีความยาว ๒ ห้องเพลง ประโยคเพลงที่ ๒ (ตอบ) ก็จะมี ความยาว ๒ ห้องเพลง ซึ่งจะมีลีลาต่างกันแต่สอดรับกันได้กลมกลืน

ผลงานดนตรี

ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาโดยมีความเกี่ยวข้องกับการนำเสนองานทางดนตรี เช่น บทเพลง การแสดงดนตรี

เพลงทำนองวน (round)

เพลงที่ประกอบด้วยทำนองอย่างน้อย ๒ แนว ไล่เลียนทำนองเดียวกัน แต่ต่างเวลาหรือจังหวะ สามารถไล่เลียนกันไปได้อย่างต่อเนื่องจนกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้อีกไม่มีวันจบ

รูปร่างทำนอง (melodic contour)

รูปร่างการขึ้นลงของทำนอง ทำนองที่สมดุลจะมีทิศทางการขึ้นลงที่เหมาะสม

สีสันทงเสียง

ลักษณะเฉพาะของเสียงแต่ละชนิดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะต่างกัน เช่น ลักษณะเฉพาะของสีสันทงเสียงผู้ชายจะมีความทุ้มต่ำแตกต่างจากสีสันทงเสียงผู้หญิง ลักษณะเฉพาะของสีสันทงเสียงของเด็กผู้ชายคนหนึ่งจะมีความแตกต่างจากเสียงเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ

องค์ประกอบดนตรี (elements of music)

ส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดเสียงดนตรี ได้แก่ ทำนอง จังหวะ เสียงประสาน สีสันทงเสียง และเนื้อดนตรี

อัตราความเร็ว (tempo)

ความช้า ความเร็วของเพลง เช่น อัลเลโกร (allegro) เลนโต (lento)

ABA

สัญลักษณ์บอกรูปแบบวรรณกรรมดนตรีแบบตรีบท หรือเทอร์นารี (ternary)

ternary form

สังคีตลักษณะสามตอน โครงสร้างของบทเพลงที่มีส่วนสำคัญขยับที่ละชั้นอยู่ ๓ ตอน ตอนแรกและตอนที่ ๓ คือ ตอน A จะเหมือนหรือคล้ายคลึงกันทั้งในแง่ของทำนองและกัญแจเสียงส่วนตอนที่ ๒ คือ ตอน B เป็นตอนที่แตกต่างออกไป ความสำคัญของสังคีตลักษณะนี้ คือ การกลับมาของตอน A ซึ่งนำทำนองของส่วนแรกกลับมาในกัญแจเสียงเดิมเป็นสังคีตลักษณะที่ใช้มากที่สุดโดยเฉพาะในเพลงร้อง จึงอาจเรียกว่า สังคีตลักษณะเพลงร้อง (song form) ก็ได้

นาฏศิลป์

การตีบท

การแสดงท่ารำตามบทร้อง บทเจรจาหรือบทพากย์ควรคำนึงถึงความหมายของบท แบ่งเป็นการตีบท
ธรรมชาติ และการตีบทแบบละคร

การประดิษฐ์ท่า

การนำภาษาท่า ภาษานาฏศิลป์ หรือ นาฏยศัพท์มาออกแบบ ให้สอดคล้องสัมพันธ์กับจังหวะทำนอง
บทเพลง บทร้อง ลีลา ความสวยงาม

นาฏยศัพท์

ศัพท์เฉพาะทางนาฏศิลป์ ที่ใช้เกี่ยวกับการเรียกท่ารำ กิริยาที่แสดงมีส่วนศีรษะใบหน้าและไหล่ ส่วน
แขนและมือ ส่วนของลำตัว ส่วนขาและเท้า

บุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์

เป็นผู้เชี่ยวชาญทางนาฏศิลป์ และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สร้างผลงาน

ภาษาท่า

การแสดงท่าทางแทนคำพูด ใช้แสดงกิริยาหรืออิริยาบถ และใช้แสดงถึงอารมณ์ภายใน

ส่วนขาและเท้า

กิริยาแสดง เช่น กระทบ ยืดยุบ ประเท้า กระดกเท้า กระทุ้ง จรด ขยับ ซอย วางส้น ยกเท้า
ถัดเท้า

ส่วนแขนและมือ

กิริยาที่แสดง เช่น จับ ตั้งวง ล่อแก้ว ม้วนมือ สะบัดมือ กรายมือ สายมือ

ส่วนลำตัว

กิริยาที่แสดง เช่น ยกตัว โย้ตัว โยกตัว

ส่วนศีรษะใบหน้าและไหล่

กิริยาที่แสดง เช่น เอียงศีรษะ เอียงไหล่ กดไหล่ กล่อมไหล่ กล่อมหน้า

สิ่งที่เคารพ

ในสาระนาฏศิลป์มีสิ่งที่เคารพสืบทอดมา คือ พ่อแก่ หรือพระพรตฤๅษี ซึ่งผู้เรียนจะต้อง แสดงความ
เคารพ เมื่อเริ่มเรียนและก่อนแสดง

องค์ประกอบนาฏศิลป์

จังหวะและทำนองการเคลื่อนไหว อารมณ์และความรู้สึก ภาษาท่า นาฏยศัพท์ รูปแบบของการแสดง
การแต่งกาย

องค์ประกอบละคร

การเลือกและแต่งบท การเลือกผู้แสดง การกำหนดบุคลิกของผู้แสดง การพัฒนารูปแบบของการแสดง
การปฏิบัติตนของผู้แสดงและผู้ชม

ภาคผนวก